

Son bir haftadır ülkemizde işler iyiye gitmiyor. Amerika'nın ülkemize uyguladığı yaptırımlardan kaynaklı bir ekonomik krizin içine sürükleniyoruz. Bir nevi ülkemiz üzerinde uygulanmaya çalışılan ekonomik savaş söz konusu.

Nedir bu

yaptırımın sebebi: FETÖ ve PKK'ya yardım ettiği iddiasıyla tutuklu bulunan ve şu an ev hapsinde olan Rahip Brunson.

Bu rahip aslında CIA ajanı. Türk hukukuna göre 15 Temmuz darbe girişiminde ilgili örgütlere yardımda bulunmuş. Dolayısıyla Türk hukuk sistemine göre suçlu olduğu iddiasıyla tutuklanmış.

Bu normal bir süreç. Yargılanacak ve suçlu bulunursa ceza alacak, suçsuz bulunursa salınacak. Fakat Amerika diyor ki; "Benim vatandaşımı tutuklayamazsınız, yargılayamazsınız. Derhal bu şahsı ülkeme gönderin. Göndermezseniz sizi yaptırımlara tabi tutarım."

Türkiye haklı olarak direniyor. "Ben bir hukuk devletiyim, her isteyene istediği gibi davranmam, suçlular benim ülkemde yasalara göre yargılanır ve sonucunu bekler." diyor.

Türkiye bu meselede sonuna kadar haklıdır. Bu dayatmaya itiraz etmelidir.

Ancak güçlü değildir.

Niye güçlü değil?

Hem ekonomik açıdan hem de uluslararası alanda sözünü dinleten, itibarlı ve güçlü olma bakımından.

Görüldüğü gibi Amerika'nın bir hamlesi bile ekonomimizi alt üst ediyor. Kırılgan bir ekonomiye sahibiz. Dövizin önü alınamaz durumda. Piyasalarımız ciddi anlamda tehlike veriyor. Türk lirası hızla değer kaybediyor ve bu kayıp aslında hepimizin kaybı olmakta. Hızla fakirleşiyoruz.

Muhtemelen bu kriz bekleniyordu.. Amerika'nın hamlesi tuz biber oldu.

Güçlü bir ekonomik yapıya sahip değiliz. Hep kırılganlık üzerinden yürüyoruz. Karşılığı olmayan yatırımlar yapıyoruz. Betonlaşmaya ağırlık veriyoruz. Oysa üretim ekonomisi uygulamamız gerekiyor. Üretmeden kalkınmamız olanaksız. Tüketim ekonomisi piyasalarımızı ne hale getirdi görüyoruz. Her şeyini dışarıdan alan bir ülke haline geldik.

Geçen gün uzman kişilerin beyanlarında, mega projelerin ertelenmesinden bahsediliyordu.

Önümüzdeki yerel seçim popülizminden kaçınılmasından bahsediliyordu. "Kanal İstanbul" projesinin durdurulması gerektiğinden konu açılmıştı. İvedilikle üretim ekonomisine geçilmesinin altı çiziliyordu.

Bu tespitler doğrudur. Ülke ekonomimiz bir milimlik bile popülizme dayanamaz haldedir. Hem devlet hem de millet en üst düzeyde tasarrufa yönelmelidir. Bilhassa kamuda azami tasarruf uygulanmalıdır. Har vurup harman savurma dönemleri geride kalmalıdır. Kamu kaynaklarının iktidar tarafından hovardaca kullanılması sonlandırılmalıdır.

Niye bu ülkenin vatandaşları bir kurban bayramı öncesi ekonomik krizle karşı karşıya kalsın. Bu günler öngörülememiş midir? Öngörülememiş olması bir aymazlıktır. Veya kaynakların hovardaca kullanılmasındandır. Hiçbir vatandaşımız bu olasılıklara mecbur bırakılmamalıydı. Bu fatura yönetim kadrolarına kesilmelidir. Hesap vermesi gereken yöneticilerdir. Umarım kriz daha çok derinleşmez ve yara büyümez. Erken operasyonlarla tedavi uygulanır.

Türkiye ekonomik krizlere alışık bir ülkedir. Bu krizi de aşarız. Amma fakirleşiriz, amma batarız.

Ancak her şekilde yolumuza devam ederiz. Amerika'nın dostluğuna da hiçbir zaman güvenilmeyeceğini bir kez daha anlamış oluruz.

Türk solu Amerika'ya karşı her daim olumsuz davranmıştır. Sol siyaset sürekli emperyalistlerin karşısında durmuştur. Ancak bu karşı duruş zaman zaman toplum tarafından da anlaşılammıştır. Sağ siyasetçiler solun bu tavrına daima karşı çıkmışlardır. Toplum üzerinde solu sürekli Amerika düşmanlığı üzerinden propaganda yaparak yıpratmaya çalışmışlardır. Sol

düşünceyi anarşistlikle suçlamışlardır. Bu propagandayı da başarıyla sürdürmüşlerdir. Oysa ne kadar yanlış yapıldığı bu gün bir kez daha anlaşılmıştır. Ülkemizi uzun süredir yöneten sağ yöneticiler de geçmişte sürekli Amerikan yanlısı olmuşlardır. Ve başımıza ne geldiyse bu Amerika yüzünden gelmiştir.

Bunu da bir anekdot olarak yazayım istedim...

Amerika'nın bu ekonomik savaşı karşısında tabii ki ülkemizin yanındayız. Yöneticilerimizin arkasındayız. Toplum olarak dik duracağız. İktidarımıza; irade kullanması için destek olacağız. Cumhurbaşkanımız Sayın Recep Tayyip Erdoğan'ın krizin aşılması adına dirayetine ve ferasetine makul koşullarda destek olacağız. Amerika ile yatağa girilmeyeceğinin de bilinmesini her zaman savunacağız. Türkiye için esas olanın diplomasi ve dış politika kurallarının işletilmesi koşulu öncelikli olmasıdır.

SEL FELAKETİ

Ekonomik krizlerle boğuşan bölgemizde bir de sel felaketi yaşadık.

Orantısız şekilde yağan yağmur, ilimizde köprülerin yıkılması ve ciddi heyelanlara sebep oldu. Bir vatandaşımız vefat etti ve yaralılarımız var. Karadeniz sahil yolunda köprüler yıkıldı, yol kapandı. Fındık ürünümüzü sel aldı denize döktü.

Doğal afetlerin önünde durmak mümkün değil tabii ki. Ancak maddi hasarların tamiri olabiliyor. Sel felaketi nedeniyle Cumhurbaşkanımız başta olmak üzere ilgili bakanlar ilimize seferber oldular. Devletin, milletin yanında olduğunu beyan ettiler. Zararların giderileceğini söylediler. Tabii ki böyle günlerde devletin desteğini yanında hissetmek insana güven veriyor. Afet bu. Bireysel olarak önünde duramıyorsun. O halde afetten kaynaklı zararların devlet tarafından karşılanmasında da bir nebze güven duygusu geliyor. Zaten esas olan devlete, millete duyulan güven önemli değil mi? Dolayısıyla vatandaşın mağduriyetinde devlet vatandaşının yanında durmalıdır. Bu oluyor.

İşin imar boyutu ayrıca tartışılmalı.

Sel felaketinde imara aykırı yapılaşma varsa denetlenmeli, gereği yapılmalı. Devamında doğaya karşı çıkarak derelerin içine yapılaşma yapıyorsa buna karşı önlem almak gerekir. Yerel yönetimler buna dair denetimlerini sürdürmeliler.

Hiçbir güç doğa felaketlerinin önünde duramaz. Felaketlerin yaratıcısı olmaya da gerek yoktur. Siz dereye, tepeye, denize hükmetmeye kalkışırsanız bunun mutlaka geri dönüşü olacaktır. Bırakalım dereler kendi yataklarında aksınlar, denizler kendi doğal mevkilerinde dalgalansınlar. Denizleri doldurmayın, derelerin önlerini tıkamayın.